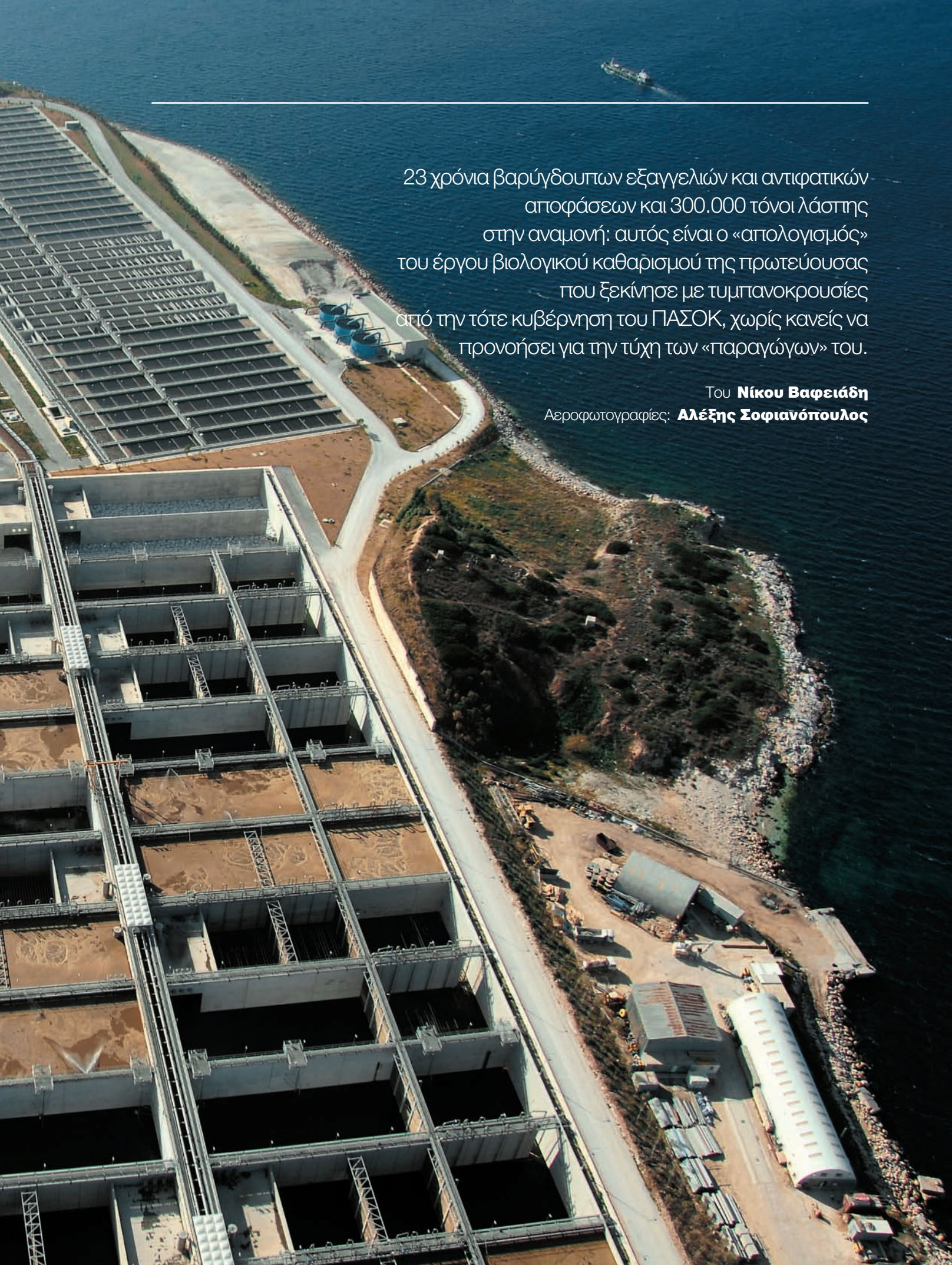

φωτορεπορτάζ

ΨΥΤΤΑΛΕΙΑ Η πολιτική πνίγεται στη λυματολάσπη!

23 χρόνια βαρύγδουπων εξαγγελιών και αντιφατικών αποφάσεων και 300.000 τόνοι λάσπης στην αναμονή: αυτός είναι ο «απολογισμός» του έργου βιολογικού καθαρισμού της πρωτεύουσας που ξεκίνησε με τιμπανοκρουσίες από την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, χωρίς κανείς να προνοήσει για την τύχη των «παραγωγών» του.

Του **Νίκου Βαφειάδη**
Αεροφωτογραφίες: **Αλέξης Σοφιανόπουλος**

Κάθε μήνα στην Ψυττάλεια παράγονται 15.000 τόνοι λυματολάσπης που, αντί να αποφέρουν οικονομικό όφελος, όπως προβλεπόταν, έφτασε να κοστίζουν 2 εκατομμύρια ευρώ το μήνα.

Επειδή δεν προβλέπονταν χώροι για την εναπόθεση λάσπης, επιχωματώθηκε ο μικρός νοτιοανατολικός όρμος του νησιού, και διαμορφώθηκαν λεκάνες από αργιλώδες έδαφος για τον σκοπό αυτό.

Τμήμα των εγκαταστάσεων του βιολογικού καθαρισμού της πρωτεύουσας. Τα έργα ξεκίνησαν με τυμπανοκρουσίες το 1984 χωρίς ακόμα να έχει εξασφαλιστεί η ξήρανση και η τελική διάθεση των παραγώγων.

Αρχίζοντας την έρευνα, επικοινωνήσαμε με τον εκπρόσωπο Τύπου της ΕΥΔΑΠ, που διαχειρίζεται το Κέντρο Επεξεργασίας Λυμάτων Ψυττάλειας (ΚΕΛΨ), για να με διευκολύνει να περάσω από τον Ακροκέραμο στην Ψυττάλεια. Αρνήθηκε λέγοντας πως είναι πάγια εντολή να απαγορεύεται η πρόσβαση στο νησί, επειδή θεωρείται βιομηχανική περιοχή. «*Ούτε την ΕΥΔΑΠ την χαροποιεί αυτή η κατάσταση. Το πρόβλημα είναι πως η εικόνα που βγαίνει προς τα έξω αδικεί την ΕΥΔΑΠ και γι' αυτό ούτε στην κρατική τηλεόραση δεν επιτρέπουμε να κάνει λήψεις...*».

Και πώς θα μπορούσε να χαροποιεί την ΕΥΔΑΠ η εικόνα 300.000 τόνων λυματολάσπης ουσσωρευμένων παράνομα στην Ψυττάλεια οι οποίοι απειλούν σοβαρά τόσο την υγεία των κατοίκων των δυτικών δήμων του Πειραιά, όσο και την ποιότητα των νερών του Σαρωνικού, που μόλις πριν από λίγα χρόνια άρχισαν να καθαρίζουν. Μπορεί η ΕΥΔΑΠ σήμερα να υποστηρίζει ότι τα απόβλητα δεν είναι τοξικά και δεν υπάρχει κίνδυνος να βρεθούν στη θάλασσα, πλην όμως τα ακριβώς αντίθετα υποστήριζε παλαιότερα ενώπιον του ΣτΕ,

προκειμένου να αρθεί η απόφαση του Ενιαίου Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής, που απαγόρευε τη μεταφορά της λυματολάσπης στον ΧΥΤΑ Ανω Λιουσίων. Και είναι συνολική η πολιτική ευθύνη όλων των κυβερνήσεων από το 1981 μέχρι σήμερα, διότι ξεκίνησαν με τυμπανοκρουσίες τα έργα του βιολογικού καθαρισμού της πρωτεύουσας, χωρίς να εξασφαλίσουν λύση για τη διάθεση της παραγόμενης λυματολάσπης. Αντί να φέρνει έσοδα, η λάσπη κοστίζει ολόένα και περισσότερο στους φορολογουμένους. Ακόμα και να ξεκινήσει τη λειτουργία του το εργοστάσιο ξήρανσης πάνω στο νησί τον προσεχή Μάρτιο, όπως έχει δεσμευτεί ο νυν υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, το πρόβλημα θα συνεχίσει να υπάρχει λόγω της τεράστιας ουσσώρευσης.

Από την κομποστοποίηση στον... Ρήνο

Αμέσως σχεδόν μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον Ανδρέα Παπανδρέου το 1981, άρχισαν οι πρώτες συζητήσεις για ένα μεγαλόπνοο έργο που θα άλλαζε ριζικά την πολιτισμική ταυτότητα της τοιμεντούπολης. Η κατασκευή μονάδας βιολογικού καθαρισμού για τα λύματα της πρωτεύουσας, που

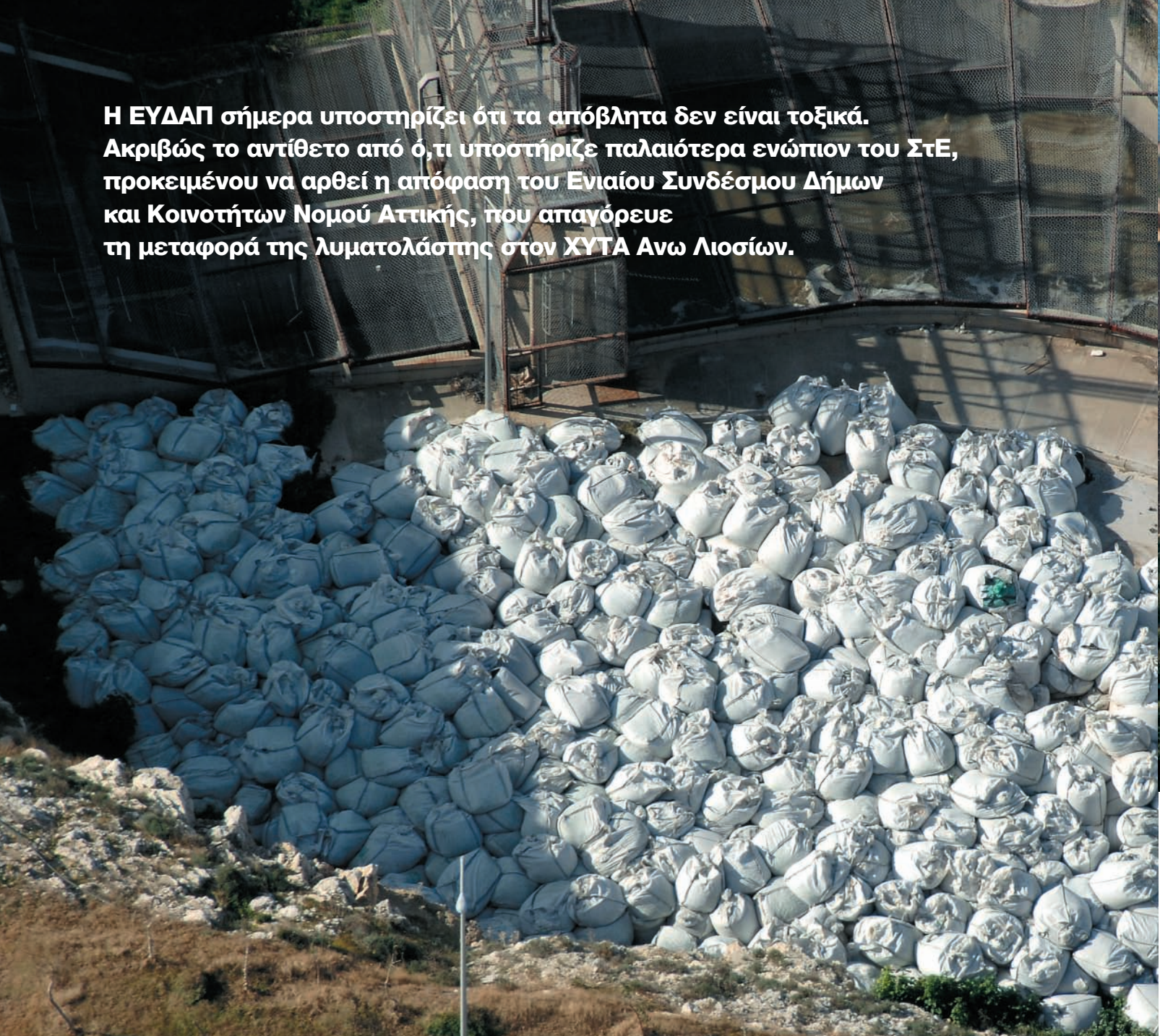
ως «κόκκινος ποταμός» κατέληγαν με ολέθριες συνέπειες στον Ακροκέραμο, ανάμεσά σε Κερατοί και Δραπετσώνα, για να χυθούν στη συνέχεια στον Σαρωνικό, αποτελούσε τότε μια «ευρωπαϊκή πρόκληση». Μια ολοκληρωμένη αλυσίδα θα μετέτρεπε την «κόπρη του Αυγείου» σε χρήσιμα παράγωγα, που θα απέφεραν και οικονομικό κέρδος. Ως τόπος επελέγη η νήσος Ψυττάλεια, που τότε «φιλοξενούσε» τις φυλακές του Πολεμικού Ναυτικού. Οι πρώτες εργασίες ξεκίνησαν το 1984, πριν από 23 ολόκληρα χρόνια.

Όμως οι εκάστοτε ιθύνοντες δεν έβλεπαν μακριά, όπως αποδεικνύεται σήμερα. Δεν προέβλεψαν κάτι αυτονόητο, την τελική διάθεση των 500 τόνων λυματολάσπης που παράγονται καθημερινά. Τη μα προωθούσαν τη λύση της εδαφοποίησης στο εργοστάσιο κομποστοποίησης στα Ανω Λιόσια ή σε κάποια εγκαταλελειμμένα νταμάρια. Την άλλη, μιλούσαν για αεριοποίηση. Την τρίτη, για μεταφορά με πλοία. Στην αρχή για το Σουδάν και στη συνέχεια για τη Γερμανία, όπου και σήμερα καταλήγουν κάποιες μικρές ποσότητες έναντι ιδιαίτερα υψηλού κόστους. Αποτέλεσμα: από τότε που ο ΧΥΤΑ Ανω Λιουσίων σταμάτησε να δέχεται τη λυματολάσπη, τον Σεπτέμβριο ▶

Μια ανάσα από τον Πειραιά, το ΚΕΛΨ με την συσσωρευμένη λυματολάσπη, ταλαιπωρεί με τη δυσσομία τους κατοίκους όλων των γύρω δήμων και ιδιαίτερα του Περάματος, ενώ όταν φυσάει νοτιάς η κατάσταση γίνεται αφόρητη.

Η ΕΥΔΑΠ σήμερα υποστηρίζει ότι τα απόβλητα δεν είναι τοξικά. Ακριβώς το αντίθετο από ό,τι υποστήριζε παλαιότερα ενώπιον του ΣΤΕ, προκειμένου να αρθεί η απόφαση του Ενιαίου Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής, που απαγόρευε τη μεταφορά της λυματολάσσης στον ΧΥΤΑ Ανω Λιοσίων.

του 2005, τεράστιες ποσότητες συσσωρεύονται παράνομα στο μικρό νησί, έχοντας ήδη ξεπεράσει, σύμφωνα με στοιχεία της Νομαρχίας Πειραιά, τους 300.000 τόνους.

Η εικόνα που ανασυντίθεται, μέσα από τα στοιχεία και τις μαρτυρίες, δεν τιμά ούτε την αντιφατική ΕΥΔΑΠ ούτε τις εκάστοτε πολιτικές ηγεσίες. Ούτε βέβαια και τη Νομαρχία Πειραιά, που ενώ διαρκώς επιδίδεται σε καταγγελίες και απειλές, ουδέποτε άσκησε ουσιαστικό περιβαλλοντικό έλεγχο, δεδομένου ότι η εναπόθεση λυματολάσσης στην Ψυττάλεια ήταν εξ αρχής πέρα ως πέρα παράνομη. Επειδή το νησί είναι πολύ μικρό και δεν

προβλέπονταν χώροι για την εναπόθεση λάσσης, οι αρμόδιοι επιχωμάτωσαν τον μικρό όρμο νοτιοανατολικά του νησιού, πίσω από το εκκλησάκι του Αγίου Αλεξάνδρου, διαμορφώνοντας λεκάνες από αργιλώδες έδαφος για την εναπόθεση της λάσσης. Συν τω χρόνω και ενώ οι λεκάνες γέμιζαν, τις ενοποίησαν προκειμένου να εκμεταλλευτούν τον ενδιάμεσο χώρο και τις ύψωσαν. Στους ελάχιστους εναπομείναντες ελεύθερους χώρους του νησιού παρατάσσονται χιλιάδες σάκοι με λυματολάσση (που αντιπροσωπεύουν ελάχιστο τμήμα της συνολικής ποσότητας), προκειμένου να φορτωθούν στα πλοία και να

πάρουν το δρόμο για τον γερμανικό Ρήνο, απ' όπου χάνονται οριστικά τα ίχνη τους. Υποτίθεται, επίσης, ότι μια άλλη ποσότητα «αδρανοποιείται» με τη χρήση ασβέστη, μέθοδο που δοκιμάστηκε ανεπιτυχώς και στον ΧΥΤΑ Ανω Λιοσίων.

Κάθε μέρα που περνάει, 500 τόνοι λυματολάσσης προστίθενται στους ήδη συσσωρευμένους. Κάθε μήνα 15.000 τόνοι, και κάθε χρόνο 180.000 τόνοι. Και αντί η λυματολάσση να αποφέρει οικονομικό όφελος, όπως προβλεπόταν, από 15 ευρώ ανά τόνο, που κόστιζε όταν μεταφερόταν στον ΧΥΤΑ Ανω Λιοσίων, έφτασε τα 130 ευρώ ανά τόνο, στα πλοία για τη Γερμανία.

Την ερχόμενη άνοιξη αναμένεται να ξεκινήσει τη λειτουργία του το εργοστάσιο Ξήρανσης

Δεκάδες αποφάσεις, αποτέλεσμα μηδέν

Πριν από επτά χρόνια κι ενώ η απόφαση για δημιουργία ξηραντηρίου στην Ψυττάλεια ήταν ειλημμένη, ο τότε υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Κ. Λαλιώτης χρηματοδοτούσε εργοστάσιο κομποστοποίησης στα Ανω Λιόσια. Σήμερα, το ξηραντήριο δεν έχει ακόμα ολοκληρωθεί, ενώ στο νησί συσσωρεύονται χιλιάδες σάκοι με λυματολάσπη - όση δεν χωράει στις «λεκάνες» και δεν ταξιδεύει για τη Γερμανία.

Μετά την ολοκλήρωση του πρωτοβάθμιου καθαρισμού, το 1994, το 60% των λυμάτων παραμένει λάσπη και το 40% εκρέει επεξεργασμένο στη θάλασσα, ενώ από το 1996 το ΥΠΕΧΩΔΕ αναθέτει τη διαχείριση του Κέντρου Επεξεργασίας Λυμάτων Ψυττάλειας στην ΕΥΔΑΠ. Εδώ αρχίζει η μεγάλη περιπέτεια. Οι εργασίες για τον δευτεροβάθμιο καθαρισμό ξεκινούν το 1998. Ο αρχικός προϋπολογισμός των 128 εκατ. ευρώ με έξι συμπληρωματικές συμβάσεις που ακολούθησαν έφτασε τελικά τα 202 εκατ. ευρώ.

1999: αποξήρανση και εναπόθεση στα Λιόσια

Υπογράφεται δεκαετής σύμβαση μεταξύ της

ΕΥΔΑΠ και του Ενιαίου Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Αττικής (ΕΣΔΚΝΑ) για εναπόθεση της λυματολάσπης στον ΧΥΤΑ Ανω Λιοσίων. Ο ΕΣΔΚΝΑ θα αποδέχεται τη λάσπη αφυδατωμένη και αποξηραμένη, με αντίτιμο 5.000 δρχ. ανά τόνο (14,67 ευρώ), αναπροσαρμοζόμενο κατ' έτος βάσει του πληθωρισμού, η δε ΕΥΔΑΠ μπορεί να αυξομειώνει απεριορίστως τις παρατιμολογούμενες ποσότητες.

2000: εδαφοποίηση και κομποστοποίηση στα Λιόσια

Ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ, Κ. Λαλιώτης, παρ' ότι το ξηραντήριο προβλεπόταν να κατασκευαστεί στην Ψυττάλεια, δίνει έμφαση στην εδαφοποίηση και χρηματοδοτεί την κατασκευή εργοστασίου κομποστοποίησης στα Ανω Λιόσια.

2001: εργοστάσιο για βιοαέριο στην Ψυττάλεια

Ο πρωθυπουργός Κ. Σημίτης εγκαινιάζει στις 13 Ιουλίου τη μονάδα παραγωγής ενέργειας από βιοαέριο στο ΚΕΛΨ (συνολικού κόστους 100 δισ. δρχ. ή 293,7 εκατ. ευρώ), συνοδεία του Κ. Λαλιώτη.

2003: Ξεκινούν οι διαδικασίες για εργοστάσιο Ξήρανσης (6.000 ΤΟΝΟΙ ΛΑΣΠΗΣ)

Η λάσπη μεταφέρεται στη χωματερή των Ανω Λιοσίων, μέχρι και τον Μάρτιο. Επειτα από κατολίθωση όγκου απορριμμάτων λόγω της εναπόθεσής της, η μεταφορά διακόπτεται για λίγες μέρες.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ ξεκινάει τις διαδικασίες για την κα-

τασκευή μονάδας ξήρανσης της λάσπης, με την οποία προβλέπεται ότι θα μειωθεί ο όγκος της στα 2/3. Οπως υποστηρίζεται, θα μπορεί ακολούθως να διατεθεί ως καύσιμη ύλη στα εργοστάσια της ΔΕΗ και τις τσιμεντοβιομηχανίες.

Επικαλούμενος κίνδυνο νέας κατολίσθησης, ο ΕΣΔΚΝΑ στις 15 Νοεμβρίου αποφασίζει να σταματήσει προσωρινά την εναπόθεση λυμάτων στον ΧΥΤΑ.

Στις 24 Νοεμβρίου ξεσηκώνονται οι κάτοικοι του Δήμου Περάματος. Ηδη έχουν συσσωρευθεί 6.000 τόνοι στην Ψυττάλεια, προκαλώντας αφόρητη δυσοσμία. Ο δήμαρχος Γιάννης Λαγουδάκος καταγγέλλει ότι «η συσσώρευση των λυμάτων με τρόπο παράνομο και σε μέρος που δεν έχει την υποδομή για μια τέτοια χρήση, αποτελεί κίνδυνο για την υγεία και προκαλεί υποβάθμιση του περιβάλλοντος της περιοχής».

2004: Μεταφορά στον ΧΥΤΑ στο όνομα των Ολυμπιακών και απολύμανση με ασβέστη 170.000 ΤΟΝΟΙ ΛΑΣΠΗΣ

Ο νομάρχης Πειραιά, Γιάννης Μίχας, με επιστολή του στον υπουργό ΠΕΧΩΔΕ, Γ. Σουφλιά, στις 9 Ιουνίου απειλεί να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας της Ψυττάλειας, εξαιτίας των 80.000 τόνων λάσπης που έχουν συσσωρευθεί. Τον Ιούλιο αρχίζει και πάλι η μεταφορά της λάσπης στον ΧΥΤΑ, στο όνομα των Ολυμπιακών Αγώνων.

Ολοκληρώνονται οι εργασίες του δευτεροβάθμιου καθαρισμού. Μόνο το 5% πλέον των λυμάτων εκρέει επεξεργασμένο στον Σαρωνικό, ενώ το 95% παραμένει στο νησί ως λυματολάσπη.

Στις 8 Ιουλίου ο γ.γ. του ΥΠΕΧΩΔΕ, Θαν. Κουλουμπής, σε ευρεία σύσκεψη στο δημαρχείο Κερατινίου δεσμεύεται για την απομάκρυνση της λάσπης από την Ψυττάλεια.

Αποκαλύπτεται ότι η Κομισιόν έχει καταθέσει ήδη προσφυγή κατά της Ελλάδας στο Ευρωδικαστήριο. Σύμφωνα με την Κομισιόν, «300 τόνοι λυματολάσπης την ημέρα, που θα αυξηθούν σε 800 όταν ολοκληρωθεί το σύστημα, μεταφέρονται στον ΧΥΤΑ Ανω Λιοσίων μέσα από πυκνοκατοικημένες περιοχές (...) πρακτική που είναι επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία από τις διαρροές της λυματολάσπης με λοιμώδεις μικροοργανισμούς. (...) Ο ΧΥΤΑ έχει κορεσθεί γιατί η λυματολάσπη δεν έχει αποξηρανθεί, υφίσταται ζυμώσεις και παράγει ρυπογόνα εκχειλίσματα».

Μετά τη λήξη των Ολυμπιακών Αγώνων ειδικοί της νομαρχίας και των Δήμων Κερατινίου και Περάματος διαπιστώνουν ότι στους υπάρχοντες 80.000 τόνους τοξικής λάσπης έχουν προστεθεί άλλοι 90.000 τόνοι. Οι κάτοικοι ξεσηκώνονται και πάλι, αλ-

λά η ΕΥΔΑΠ περιορίζεται σε απολύμανση με ασβέστη και ειδικό τζελ για να καλυφθούν οι δυσάρεστες οσμές.

Στις 11 Νοεμβρίου η νομαρχία Πειραιά ανακαλεί την άδεια λειτουργίας του ΚΕΛΨ, λόγω της συσσώρευσης 150.000 τόνων λυματολάσπης και επιβάλλει πρόστιμο 55.000 ευρώ στην ΕΥΔΑΠ.

Ακυρώνεται ο διαγωνισμός για την κατασκευή του ξηραντηρίου λάσπης, έπειτα από παρατυπίες σε τρεις από τις τέσσερις προσφορές. Η ΕΥΔΑΠ υποβάλλει αίτηση ακύρωσης της απόφασης του νομαρχιακού συμβουλίου για ανάκληση της άδειας λειτουργίας. Τον Δεκέμβριο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφασίζει να χρηματοδοτήσει κατά 75% το κόστος του ξηραντηρίου.

2005: Χρονιά γεμάτη γεγονότα 150.000 ΤΟΝΟΙ ΛΑΣΠΗΣ

28 Ιανουαρίου: Ανακοινώνεται ότι την απομάκρυνση και διάθεση των βουκών της λάσπης σε τοποθεσία που ήδη έχει επιλέξει η ΕΥΔΑΠ (που ωστόσο δεν δίνει σχετικές πληροφορίες) αναλαμβάνει ύστερα από διαγωνισμό η εταιρεία «Χρ. Δ. Κωνσταντινίδης» με κόστος 39,70 ευρώ ανά τόνο.

4 Φεβρουαρίου: Αποκαλύπτεται ότι μέθοδος που είχε προτείνει ο ανάδοχος περιλαμβάνει ξήρανση και αεριοποίηση (μορφή καύσης) της λάσπης πάνω στην Ψυττάλεια, ενώ θα απομακρύνονται τα υπολείμματα που αντιστοιχούν στο 8% των αρχικών ποσοτήτων. Σύμφωνα με ανακοίνωση της ΕΥΔΑΠ, «δεν θα υπάρχει επιβάρυνση στο περιβάλλον με τη μέθοδο αυτή».

8 Φεβρουαρίου: Ξανακλείνουν οι πόρτες του ΧΥΤΑ Ανω Λιοσίων.

Από το καλοκαίρι έχουν μεταφερθεί στον ΧΥΤΑ 60.000 τόνοι λάσπης με κόστος εναπόθεσης 15,4 ευρώ ανά τόνο. Στην Ψυττάλεια έχουν συσσωρευθεί 150.000 τόνοι λάσπης.

22 Φεβρουαρίου: Το νομαρχιακό συμβούλιο Πειραιά εκφράζει την αντίθεσή του στη λύση καύσης της λυματολάσπης που προωθεί η ΕΥΔΑΠ λόγω των υψηλών ποσοτήτων εκπομπής διοξινίων που συνεπάγεται.

2 Μαρτίου: Ανακοινώνεται η απόφαση του ΣτΕ, σύμφωνα με την οποία «λόγοι δημοσίου συμφέροντος επιβάλλουν την απομάκρυνση των αποβλήτων από την Ψυττάλεια και τη μεταφορά και ταφή τους στον ΧΥΤΑ Ανω Λιοσίων, τουλάχιστον για τους επόμενους δύο μήνες, αφού ο αποθηκευτικός χώρος έχει υπερκορεστεί και είναι ορατός ο κίνδυνος διαρροής των αποβλήτων στον Σαρωνικό, με αποτέλεσμα να υπάρξει μεγάλη βλάβη στο θαλάσσιο οικοσύστημα». Το ΣτΕ δέχεται πάντως ότι «τα απόβλητα της Ψυττάλειας δεν έχουν

υποστεί την κατάλληλη επεξεργασία» και καλεί την ΕΥΔΑΠ να φροντίσει για τη σωστή επεξεργασία τους.

24 Μαΐου: Η ΕΥΔΑΠ ανακοινώνει την απόρριψη της λύσης αεριοποίησης, που είχε προτείνει ο ανάδοχος «Χρ. Κωνσταντινίδης», και ανακηρύσσει προσωρινό μειοδότη την εταιρεία «Belfiger Berger», συνεργαζόμενη με τον όμιλο Μπόμπολα, που θα αναλάβει τη διαχείριση έναντι 41 ευρώ ανά τόνο.

26 Μαΐου: Σε σύσκεψη στο ΥΠΕΧΩΔΕ υπό την προεδρία του Γ. Σουφλιά και τη συμμετοχή αντιπροσωπείας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Φ. Γεννηματάς, Γ. Μίχας), ανακοινώνεται ότι τις επόμενες εβδομάδες αρχίζει η δοκιμαστική λειτουργία των εγκαταστάσεων εδαφοποίησης για την προσωρινή αντιμετώπιση του θέματος, ενώ στις 10 Ιουλίου αναμένεται να ξεκινήσει η πλήρης αξιοποίηση του συστήματος. Προβλέπεται η μεταφορά της λάσπης στο ανενεργό λατομείο του Μουσαμά στη δυτική πλευρά του Ποικίλου Όρους, στα όρια της Πετρούπολης, όπου η λάσπη θα ανακατεύεται με ροκανίδια ξύλου και με συνεχή αναμόλυνση και ζύμωση θα παράγεται ένα προϊόν που θα μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βελτιωτικό εδάφους ή στον ΧΥΤΑ.

30 Μαΐου: Νέα απόφαση του ΣτΕ αναστέλλει εκ νέου την απόφαση του ΕΣΔΚΝΑ να μη δέχεται τη λάσπη ο ΧΥΤΑ, «αφού τα λύματα υπόκεινται πλέον και κατ' αρχήν σε επεξεργασία αφυδατώσεως και χωνεύσεως». Οι εκπρόσωποι του ΕΣΔΚΝΑ κλείνουν πάλι τη χωματερή, απειλώντας με επ' αόριστον κλείσιμο, αν δεν μεταφερθεί αλλού η λάσπη.

1 Ιουνίου: Ο προϊστάμενος της εισαγγελίας Πρωτοδικών, Δ. Παπαγελοπούλου, καλεί τους εκπροσώπους του ΕΣΔΚΝΑ να ανοίξουν τη χωματερή, επικαλούμενος τη δημόσια υγεία.

7 Ιουνίου: Η Νομαρχία Πειραιά υποβάλλει μηνυτήρια αναφορά κατά παντός υπευθύνου και επιβάλλει νέο πρόστιμο 60.000 ευρώ στην ΕΥΔΑΠ για τη μη τήρηση των περιβαλλοντικών όρων.

14 Ιουνίου: Ο Γ. Σουφλιάς διαβεβαιώνει ότι το ξηραντήριο θα λειτουργήσει τον Μάρτιο του 2007 και ότι ξεκινάει δοκιμαστική εφαρμογή της λύσης της εδαφοποίησης. Ο ΧΥΤΑ Ανω Λιοσίων ανοίγει και πάλι.

30 Ιουνίου: Με απόφαση του ΣτΕ παρατείνεται η μεταφορά της λάσπης στον ΧΥΤΑ.

25 Αυγούστου: Από έγγραφο της ΕΥΔΑΠ προκύπτει ότι «τα λύματα της πρωτεύουσας έχουν υψηλές συγκεντρώσεις βαρέων μετάλλων και ειδικά το χρώμιο βρίσκεται σε τιμές που ξεπερνούν κατά 40% τα όρια που θέτουν οι κοινοτικές οδηγίες».

25 Σεπτεμβρίου: Ο ΧΥΤΑ κλείνει και πάλι. ►

Χιλιάδες σάκοι με λυματολάσπη περιμένουν να φορτωθούν σε πλοία για τη Γερμανία.

20 Νοεμβρίου: Ο νομάρχης Πειραιά, Γ. Μίχας, αποκαλύπτει ότι οι 170.000 τόνοι λάσπης της Ψυττάλειας ετοιμάζονται να ταξιδέψουν για το Σουδάν. Το γεγονός επιβεβαιώνεται από την ΕΥΔΑΠ, που διευκρινίζει ότι το πρόγραμμα θα είναι πιλοτικό και θα αφορά τη μεταφορά 36.000 τόνων λάσπης συσκευασμένης σε σάκους, με κόστος 41 ευρώ ανά τόνο (συν ΦΠΑ), ενώ επικαλείται μετρήσεις του Πολυτεχνείου, σύμφωνα με τις οποίες το φορτίο δεν είναι τοξικό.

2006: Ακόμη αναμένεται λύση 300.000 ΤΟΝΟΙ ΛΑΣΠΗΣ

Στις 12 Ιανουαρίου η διοίκηση της ΕΥΔΑΠ ανακοινώνει την τυπική ακύρωση και του δεύτερου διαγωνισμού για τη μεταφορά της λυματολάσπης, τη ματαίωση της εξαγωγής της στο Σουδάν και την αναζήτηση λύσεων από μηδενική βάση, με στόχο την πιλοτική μεταφορά 60.000 τόνων σε οργανωμένες μονάδες καύσης σε χώρες όπως η Γερμανία, η Αυστρία και η Ολλανδία. Στις 17 Ιανουαρίου ανακοινώνεται ότι

η κοινοπραξία «Ακτωρ-Αθηνά» επιλέχθηκε ως ανάδοχος και για την κατασκευή του ξηρατηρίου στο νησί. Την 1η Φεβρουαρίου γίνεται ο τρίτος (από την άνοιξη του 2004) διαγωνισμός για τη μεταφορά 60.000 τόνων λάσπης.

Στις αρχές Απριλίου ολοκληρώνεται ο τρίτος διαγωνισμός και επιλέγεται ανάδοχος που είχε προτείνει κόστος 130 ευρώ ανά τόνο. Στις 6 Ιουνίου η Νομαρχία Πειραιά επιβάλλει νέο πρόστιμο ύψους 480.000 ευρώ στην ΕΥΔΑΠ, γιατί σύμφωνα με καταγγελία του νομάρχη Πειραιά, Γ. Μίχα, στην Ψυττάλεια έχουν ήδη συσσωρευθεί 250.000 τόνοι λάσπης. Στο μεταξύ, το πρώτο πλοίο με 3.000 τόνους λάσπης έχει προγραμματιστεί να ξεκινήσει για Γερμανία στις 2 Ιουνίου. Ωστόσο, στις 20 Ιουνίου το κυπριακό φορτηγό πλοίο «Buxtehude» στον πρώτο απόπλου του μπατάρει και οδηγείται σε καρνάγιο του Περάματος, προκειμένου να κατασκευαστούν ειδικά σιδερένια πλέγματα στα αμπάρια του, όπου θα τοποθετείται η λάσπη σακιασμένη, ώστε να μην επηρεάζε-

ται η ευστάθειά του.

Στις αρχές Σεπτεμβρίου, η διοίκηση της ΕΥΔΑΠ αποφασίζει να προχωρήσει σε ασβεστοποίηση και σάκιασμα της λάσπης πάνω στην Ψυττάλεια, καθώς και στη δημιουργία νέου χώρου εναπόθεσης, «δεδομένου ότι οι κίνδυνοι διαρροής στη θάλασσα είναι υπαρκτοί, λόγω και των επικείμενων βροχών», και αναθέτει το έργο στον όμιλο Μπόμπολα με συμπληρωματική σύμβαση.

Στο μεταξύ, και ενώ σύμφωνα με την ΕΥΔΑΠ έχουν ήδη μεταφερθεί με πλοία στη Γερμανία 10.000 τόνοι λάσπης (η σύμβαση προέβλεπε τη μεταφορά 60.000 τόνων μέχρι τα τέλη Αυγούστου), η Ομοσπονδία Εργαζομένων στην ΕΥΔΑΠ καταγγέλλει ότι «το πολυδιαφημισμένο πρόγραμμα μεταφοράς της λυματολάσπης στη Γερμανία οδηγήθηκε σε ναυάγιο». Στις 2 Οκτωβρίου δίνεται στη δημοσιότητα επιστολή του νομάρχη Πειραιά, Γ. Μίχα, στον κοινοτικό επίτροπο σε θέματα περιβάλλοντος, Στ. Δήμα. Χαρακτηρίζει την Ψυττάλεια «ηφαίστειο έτοιμο να εκραγεί, αφού στα σπλάχνα του υπάρχουν αποθηκευμένοι πάνω από 300.000 τόνοι τοξικής λυματολάσπης» και αναφέρεται στην «έντονη καθημερινή δυσσομία που απλώνεται πάνω από τον Πειραιά και τους όμορους δήμους, αναγκάζοντας τους κατοίκους να κλείνουν ερμητικά τις πόρτες και τα παράθυρα των σπιτιών τους». Στις 29 Νοεμβρίου νέο σήμα κινδύνου από τον νομάρχη Πειραιά, Γ. Μίχα, υπενθυμίζει ότι ενώ από τα τέλη Μαΐου έχουν απομακρυνθεί 30.000 τόνοι λάσπης, στο ίδιο χρονικό διάστημα, έχουν προστεθεί πάνω από 75.000 τόνοι στην Ψυττάλεια. Επίσης καταγγέλλει ότι «τις τελευταίες μέρες η ΕΥΔΑΠ πραγματοποίησε αυθαίρετες εργασίες και διαμορφώσεις στην Ψυττάλεια, προκειμένου να αυξηθεί η χωρητικότητα της ιλύος». Όπως αναφέρει συγκεκριμένα, πραγματοποιήθηκε ενοποίηση δύο τάφρων και επέκταση καθ' ύψος περίπου τριών μέτρων, ώστε να μπορούν να συσσωρευθούν επιπλέον 5.000 τόνοι λυματολάσπης, ενώ ακόμη και σε ελεύθερους χώρους του νησιού πραγματοποιείται εναπόθεση 15.000 σάκων λυματολάσπης, που ισοδυναμούν με 15.000 τόνους. Στις 21 Δεκεμβρίου και ενώ συνεχίζονται οι αντιδράσεις των κατοίκων των δυτικών δήμων του Πειραιά, εκπρόσωποι της ΕΥΔΑΠ διαβεβαιώνουν ότι «εφαρμόζεται πλέον η λύση της ασβεστοποίησης, με αποτέλεσμα να αδρανοποιούνται οι λυματολάσπες και να απαλλάσσονται από τη δυσσομία» και ότι ως εκ τούτου δεν ανησυχούν πλέον ιδιαίτερα για την κατάσταση... ■